

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR
PUBLICE A JUDETULUI SALAJ

DECIZIA NR. 32
din 2006

Privind solutionarea contestatiei formulată de către S.C. X S.R.L. cu sediul social în localitatea strada nr. , judetul Sălaj, înregistrată la D.G.F.P. Sălaj sub nr. din 2006.

Directia Generală a Finantelor Publice a judetului Sălaj a fost înștiintată de către Activitatea Controlului Fiscal Sălaj prin adresa nr. din 2006 cu privire la contestatia formulată de catre S.C. X S.R.L. împotriva măsurilor stabilite prin Decizia de impunere nr. din 2006, a raportului de inspectie fiscală încheiat la data de .2006 si a procesului verbal încheiat la data de 2005.

Decizia de impunere nr. din 2006, raportul de inspectie fiscală încheiat la data de 2006 si procesul verbal încheiat la data de 2005 au fost comunicate societății prin postă la data de 2006 conform confirmării de primire existente în copie la dosarul cauzei.

Contestatia a fost formulată la data de 2006 si semnată prin împuternicit conform împuternicirii avocatale existente la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt respectate prevederile ar. 175, 176, 177 si 179 alin.(1) lit. a) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată D.G.F.P. Sălaj este investită să se pronunte asupra cauzei.

I. S.C. X S.R.L prin împuternicit av. formulează contestatie împotriva măsurilor stabilite prin decizia de impunere nr. din 2006, a constatărilor raportului de inspectie fiscală încheiat la data de 2006 si a procesului verbal încheiat la data de 2005 solicitând anularea deciziei de impunere precum si a obligatiilor suplimentare stabilite în sarcina societății în sumă totală de 72328 lei astfel:

- tva 25567 lei;
- dobânzi 4580 lei;
- penalități de întârziere 1394 lei;
- impozit pe profit 33652 lei;
- dobânzi 5450 lei;
- penalități de întârziere 1676 lei.

Arată că organele de control respectiv Garda Financiară si inspectorii fiscali au constatat că în perioada 2004- .2004 societatea s-a aprovizionat cu mărfuri de la diferiti furnizori din țară, pe bază de documente fiscale (facturi si chitante), care au fost înregistrate în evidenta contabilă la data aprovizionării iar ulterior au fost valorificate prin magazinele societății. Operatiunile comerciale de cumpărare si vânzare a mărfurilor au fost înregistrate în

gestiunea societății și în evidenta financiar contabilă, asupra valorii mărfurilor vândute fiind calculate obligațiile fiscale.

În susținerea contestației invocă următoarele:

Operatiunile sunt reale, pretul mărfurilor este cel din piață.

1. Pentru verificarea facturilor societatea a procurat lampa specială dar organele Gărzii Financiare au folosit alte mijloace și au constatat că un număr de 82 facturi de aprovizionare nu contin elementele de securitate aferente documentelor cu regim special, valoarea acestor facturi fiind în sumă de 160181 lei din care tva 25576 lei.

Atât comisarii Gărzii Financiare Sălaj cât și organul de control fiscal, în actele încheiate au reținut faptul că cele 82 facturi fiscale nu au continut elementele de securizare conform OMFP nr. 989/2002 și în concluzie societatea nu putea beneficia de deducere a tva pentru suma de 25576 lei. Pentru diferența de tva în sumă de 25576 lei s-au stabilit dobânzi de întârziere în sumă de 5450 lei și penalități de întârziere în sumă de 1676 lei.

2. De asemenea organul de control fiscal a stabilit în baza art. 21, alin. (4), lit. f) din Legea 571/2003, că nu sunt deductibile cheltuielile înregistrate în contabilitate care nu au la bază documente justificative potrivit legii, motiv pentru care a calculat un impozit suplimentar în sumă de 33652 lei, dobânzi de întârziere în sumă de 4580 lei și penalități de întârziere în sumă de 1394 lei. Consideră că litera f) a art. 21 face precizarea expresă doar la cheltuielile înregistrate în contabilitate care nu au la bază documente justificative ori în acest caz prin notele de recepție întocmite s-a făcut dovada intrării în gestiune a marfii, a realității operațiilor.

Arată că nu poate fi menționat ca temei legal de drept O.G. nr. 26/2001, act normativ ce a modificat O.G. nr. 11/1996, care a fost abrogat expres prin O.G. nr. 61/2002, acest ultim act normativ intrând în vigoare cu data de 01.01.2003.

Contestă legalitatea și dreptul de stabilire în sarcina societății și a administratorului societății a faptelor de evaziune fiscală și obligarea la plata sumelor suplimentare stabilite, din următoarele motive:

- plata furnizorilor s-a făcut de regulă prin viramente bancare;
- excluderea de la deductibilitate a facturilor fiscale doar pe baza instrumentelor din dotarea organului de control;
- nici un organ de control nu a constatat și nu a consemnat că la analiza originalelor acestor facturi, fără a se utiliza instrumente specifice, elemente care să atragă atenția cumpărătorului, în sensul că nu au acele elemente de securizare;
- nu există nici un act normativ care să oblige cumpărătorii să se doteze cu instrumente specifice pentru a identifica existența sau inexistența elementelor de siguranță;
- nu s-a dovedit că operațiunile sunt nereale;
- nu s-a dovedit intenția societății de a ascunde bunurile aprovizionate;
- nu s-a dovedit ale cui erau facturile considerate ca fiind necorespunzătoare, dacă aceste firme există sau nu, nu s-au efectuat controale încrucisate pentru stabilirea unei situații reale care să dovedească persoana vinovată și gradul de vinovăție.

În conformitate cu art. 6 alin. (1) din legea 82/1991, republicată, prin întocmirea de către furnizor a facturii fiscale și a chitanței, pentru cumpărător acestea devin documente justificative fiind tratate ca atare în evidentele contabile ale societății. Mai mult pentru aceste documente răspunderea revine persoanelor care le-au întocmit și vizat. Numai în condițiile în care se va demonstra și proba implicarea cumpărătorului alături de vânzător se va putea invoca pierderea calității de documente justificative. În baza celor arătate mai sus, constatările organelor de control sunt netemeinice iar măsurile sunt nelegale.

II. Din raportul de inspectie fiscală încheiat la data de 2006 de către inspectorii din cadrul Activității de Control Fiscal Sălaj se retin următoarele:

In baza O.G. 92/2003 republicată, Legea 174/2004, Legea 571/2003, H.G. 44/2004 s-a efectuat inspectia fiscală partială la S.C. X S.R.L., perioada supusă verificării fiind de la 2004- . 2004. Inspectia fiscală partială a avut ca obiectiv verificarea obligatiilor față de bugetul de stat, urmare sesizării efectuate prin adresa nr. din 2005 de Garda Financiară-Sectia Sălaj.

Constatări fiscale.

Urmare controlului efectuat de către comisarii Gărzii Financiare-Sectia Sălaj si consemnate în nota de constatare nr. din 2005, a rezultat faptul că S.C. X S.R.L., în perioada 2004- 2004, s-a aprovizionat cu mărfuri de la diversi furnizori din Bucuresti, în baza unor facturi emise de către acestia. In urma verificării autenticității documentelor de livrare s-a constatat că un număr de 82 facturi fiscale receptionate de către societate nu prezintă elementele de securizare a formularelor cu regim special comune pe economie, aprobate prin H.G. nr. 831/1997 cu modificările si completările ulterioare, O.M.F.P. nr. 989/2002 si O.M.F.P. Nr.1894/2004. Valoarea totală a facturilor este de 160181 lei din care tva 25576 lei.

In conformitate cu prevederile art. 145 alin. (8), lit. a) din Legea 571/2003, taxa pe valoarea adăugată nu poate fi dedusă de către o persoană impozabilă decât pe baza unor documente justificative care contin elementele de securizare conform prevederilor O.M.F.P. nr. 989/2002, care cuprind toate informatiile prevăzute la art. 155 alin. (8) din Legea 571/2003 si sunt emise de către persoane înregistrate ca plătitoare de tva. Din constatările comisarilor Gărzii Financiare rezultă că cele 82 de facturi în valoare totală de 160181 lei nu îndeplinesc conditiile sus-mentionate. In concluzie societatea nu beneficiază de dreptul de deducere a tva pentru suma de 25576 lei.

In conformitate cu art. 115 din O.G. 92/2003, republicată asupra acestei sume au fost calculate dobânzi de întârziere în sumă de 5450 lei si penalități de întârziere în sumă de 1676 lei.

In conformitate cu art. 21 alin. (4) lit f) din Legea 571/2003, nu sunt deductibile cheltuielile înregistrate în contabilitate care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operatiunii sau intrării în gestiune după caz, potrivit normelor. Potivit normelor de aplicare a Legii 571/2003 aceste documente trebuie să îndeplinească calitatea de document justificativ si angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit conform reglementărilor contabile în vigoare. Astfel societatea nu are dreptul la deducerea cheltuielilor cu marfa în sumă de 134607 lei la care impozitul datorat suplimentar pentru perioada controlată este în sumă de 33652 lei.

In conformitate cu art. 115 din O.G. 92/2003, republicată asupra acestei sume au fost calculate dobânzi de întârziere în sumă de 4580 lei si penalități de întârziere în sumă de 1394 lei.

Organul de inspectie fiscală prin referatul cu propuneri de solutionare a contestatiei, față de contestatia formulată, propune respingerea acesteia ca netemeinică si nelegală si totodată înștiintează D.G.F.P. Sălaj, că, organele de control din cadrul Gărzii Financiare Sectia Sălaj au înaintat actul întocmit, precum si facturile în cauză Parchetului de pe lângă Judecătoria Simleu Silvaniei. Totodată un exemplar din procesul verbal încheiat de către inspectorii Activității de Control Fiscal Sălaj Inspectoratului de Politie a judetului Sălaj în vederea continuarii cercetării privind săvârșirea infractiunii prevăzute de art. 11 lit. c) din Legea 87/1997.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, avand în vedere constatările organelor de control fiscal, sustinerile contestatarei precum si prevederile legale în materie se retin următoarele:

Directia Generală a Finantelor Publice a judetului Sălaj a fost investită să analizeze dacă poate fi solutionată pe fond cauza, în conditiile în care organele de control din cadrul Gărzii Financiare Sectia Sălaj au înaintat actul de control întocmit, precum si facturile în cauză Parchetului de pe lângă Judecătoria Simleu Silvaniei.

În fapt S.C. X S.R.L formulează contestatie împotriva măsurilor stabilite prin decizia de impunere nr. din 2006, a constatărilor raportului de inspectie fiscală încheiat la data de 31.01.2006 si a procesului verbal încheiat la data de 2005.

Arată ca prin Decizia de impunere nr. din 2006 s-au stabilit de catre organele de control debite suplimentare în cuantum total de 72328 lei reprezentand impozit pe profit în sumă de 33652 lei, taxa pe valoarea adaugată în suma de 25576 lei si accesorii aferente acestora în sumă de 13100 lei, debite stabilite ca urmare a înregistrării în contabilitate a unui numar de 82 facturi fiscale care conform constatărilor organelor de control nu prezintă elementele de securizare a formularelor cu regim special comune pe economie, aprobate prin H.G. nr. 831/1997 cu modificările si completările ulterioare, O.M.F.P. nr. 989/2002 si O.M.F.P. Nr.1894/2004. Valoarea totală a facturilor este de 160181 lei.

În cuprinsul contestatiei societatea arată că aprovizionarea cu marfă a fost înregistrată în contabilitate, mărfurile au fost achitate cu documente specifice iar în urma valorificării lor s-au obtinut venituri care au fost impozitate. Mai arată că organele de control fără a utiliza mijloace specifice nu ar depista acele elemente care să atragă atentia cumpărătorului referitor la elementele de securizare. De asemenea arată că nu există acte normative care să oblige cumpărătorii să se doteze cu instrumente specifice pentru a identifica existenta sau inexistenta elementelor de securizare. Pentru aceste documente răspunderea revine persoanelor care le-au întocmit si vizat. Numai în conditiile în care se va demonstra si proba implicarea cumpărătorului alături de vânzător se va putea invoca pierderea calității de document justificativ.

Organul de inspectie fiscală prin referatul cu propuneri de solutionare a contestatiei, fată de contestatia formulată, propune respingerea acesteia ca netemeinică si nelegală si totodată înstiintează D.G.F.P. Sălaj, că, organele de control din cadrul Gărzii Financiare Sectia Sălaj au înaintat actul întocmit, precum si facturile în cauză Parchetului de pe lângă Judecătoria Simleu Silvaniei. Totodată un exemplar din procesul verbal încheiat de către inspectorii Activității de Control Fiscal Sălaj a fost inaintat Inspectoratului de Politie a judetului Sălaj cu adresa nr. 2014/10.02.2006, în vederea continuarii cercetării privind săvârșirea infractiunii prevăzute de art. 11 lit. c) din Legea 87/1997.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 184 alin.(1), lit. a) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:

(1) Organul de solutionare competent poate suspenda, prin decizie motivată, solutionarea cauzei atunci cand :

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existenta indiciilor savarsirii unei infractiuni a carei constatare ar avea o înraurire hotarătoare asupra solutiei ce urmează să fie dată în procedură administrativă;

b)

(2)

(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de solutionare

competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu.

Se retine ca între obligatia fiscală si stabilirea naturii infractionale a faptelor săvârșite, există o stransă interdependentă de care depinde solutionarea contestatiei formulată de catre S.C. X S.R.L.

Organele administrative nu se pot pronunta pe fondul cauzei înainte de a se finaliza solutionarea laturii penale întrucât prioritate de solutionare în spetă o au organele de cercetare penală care se vor pronunta asupra caracterului infractional al faptei ce atrage plata la bugetul statului a obligatiilor stabilite suplimentar de organele de inspectie fiscală în virtutea faptei infractionale.

Avand în vedere cele precizate mai sus se retine că, pană la pronuntarea unei solutii definitive pe latura penală, D.G.P.F. Sălaj nu se poate investi cu solutionarea pe fond a cauzei, motiv pentru care va suspenda solutionarea contestatiei.

In functie de solutia cu caracter definitiv pronunată pe latura penală procedura administrativă va fi reluată în conditiile legii.

Pentru considerentele aratate în continutul deciziei în temeiul Ordonantei Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se

DECIDE:

1. Suspendarea solutionarii contestatiei formulată de către S.C. X S.R.L.
2. Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Sălaj în termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR EXECUTIV